

NA ÚVOD

Milí čtenáři, opět se po měsíci setká-
váme na stránkách našeho Zálesí. Léto
se pomalu přesouvá do svého nejbarvi-
tějšího období a některé letní akce už
dobíhají do svého konce, avšak jiné, ty
v barvách babího léta, nás teprve čekají.

Téma měsíce září nás tentokrát za-
vede do míst, kde všude trénuje, školí
a vychovává novou generaci sportovců
Tělovýchovná jednota Jiskra Humpolec.
Nabídneme vám rozhovor s jejím novým
předsedou, krátce vzpomeneme i histo-
rii, ale hlavně se budeme ptát na současnou
situaci a dění kolem sportu.

Rubrika Rok osobností připomíná
básníka, publicistu a výtvarného kritika
Ivana Martina Jiřouse. Rodáka z Hum-
polce, jenž se stal držitelem literární
ceny Jaroslava Seiferta za své celoživotní
básnické dílo.

Připravte se na dlouhý let bez mezi-
přistání v Knihovně Jiřiny Zábranové.
V rámci akce nazvané příznačně – Letem
knihovnickým světem – se můžete těšit
na zajímavá setkání, výstavu, workshopy
pro školy, svět knižních ilustrací nebo
čtení starého písma. Hned první říjnový
podvečer jste také srdečně zváni na křest
knihy humpoleckého rodáka, autora kni-
hy – Poštovní známky. Na vědomost se
dává i blížící se datum nově otevřené čí-
tárny a dalších moderních prostor pro
nejmladší čtenáře, a to na Dolním ná-
městí čísla popisného 252.

Do městského kina v Humpolci se při-
jdte pohodlně usadit. Nová sedadla na-
hradila stará, čemuž na přelomu července
a srpna předcházela kompletní oprava
podlahové krytiny. Budete jistě mile pře-
kvapeni. Program filmové nabídky na mě-
síc září doslova praská ve švech a já věřím,
že každý divák si zde přijde na své.

Přeji vám teplé, sluncem zalité babí léto.

Zuzana Holčíková

OBSAH

TJ Jiskra Humpolec	2-4
Čtení ke kávě	5
Spisovatelko, na slovíčko	6-8
Pozvánka do knihovny	9
Exponát měsíce	10
Aktuálně z muzea	11
Rok osobností	12
Ohlédnutí do historie:	
Střípky z dějin Humpolecka	13,14
Z humpoleckého průvodce historií	15-17
Divoké lahůdky	18,19
Společenské a kulturní dění:	
Krátké ohlédnutí za létem	20,21
Spolek přátel Krasoňova	22-24
Skautské středisko Orlik	25-26
Základní umělecká škola	26
Aktuálně:	
Hejtman pro Vysočinu	27,28
Kino Humpolec	29,30
Z rodinné a společenské kroniky	31

ZÁLESÍ – humpolecký zpravodaj na měsíc září 2021

ročník 58, vydalo Městské kulturní a informační
středisko v Humpolci, Havlíčkovo náměstí 91.

Redaktorka: Zuzana Holčíková

Redakční rada: Marcela Kubičková, Zuzana
Holčíková, Mgr. Aneta Slavíková, Ludmila
Trnková, Dagmar Kluchová, Linda Sýkorová
Sazba: Michal Novák

Kontakt: e-mail: zalesi@infohumpolec.cz,
tel: 607 782 415

Záříjové vydání měsíčníku Zálesí vychází
1. září 2021.

Uzávěrka materiálů pro říjnové vydání je 15. září 2021.

Nevyžádané rukopisy se nevracejí, za obsahovou
správnost příspěvků ručí autoři a za uskutečnění
plánovaných programů ručí pořadatelé. Názory
v uváděných příspěvcích se nemusí shodovat
s názory redakce. Měsíčník vychází nákladem
600 kusů pod registračním číslem Okresního
úřadu v Pelhřimově MK ČRE11389.

Tisk: MHA, s.r.o., Školní 511, Humpolec.

Cena výtisku: 20 Kč.

NAŠE CESTA ZA LÁSKOU KE SPORTU A DUŠEVNÍMU ZDRAVÍ

Prvním předsedou se v únoru roku 1956 stává Antonín Sukdolák, který spolu s dalšími členy utváří, za podpory nově vzniklého Československého svazu tělesné výchovy, dosud největší sportovní organizaci v našem městě a jeho okolí. Na jeho počátku čítal tento spolek 7 sportovních oddělení: kopanou, českou házenou, lední hokej, odbíjenou (volejbal), stolní tenis, šachy a ZTV (základní tělesná výchova) s celkovým počtem 607 členy.

Dnešní činnost spolku se uskutečňuje ve vnitřních prostorách malé sokolovny nebo velké haly a hlavně pak na venkovních sportovištích, atletickém stadionu nebo ostatních hřištích, která jsou buď historickým majetkem nebo byla převedena do jejich vlastnictví prostřednictvím státu. Tělovýchovná jednota se zaručuje o kvalitní podmínky každého sportu. Dbá a pečuje o jejich funkčnost. Současně usiluje o jejich modernizaci a budování nových,

chybějících sportovišť. Pro svou činnost také využívá jiných pronajatých prostor a sportovišť, například areály při základních školách, tělocvičny, městská sportoviště a v neposlední řadě i zimní stadion. První uzavření sportovišť v roce 2020 a další, která následovala ve spojení pandemickými nařízeními, využila TJ Jiskra Humpolec převážně k rekonstrukcím, obnovám a modernizacím vnitřních i venkovních sportovišť. Už předtím, v letech 2007–2021, probíhaly rozsáhlé opravy, přístavby a rekonstrukce například na velkém atletickém stadioně, hřišti národní házené nebo v suterénu sokolovny. Bylo pořízeno nové zastřešení, kompletní rekonstrukce prošla sociální zařízení, spolu s šatnami a hernou stolního tenisu.

V květnu letošního roku 2021, po znovuotevření sportovišť, zahájily některé oddíly svou činnost i přes značná omezení, jiné se musely přizpůsobit venkovním prostorům

Budova Sokola, r.1929

Velká sokolovna

nebo byly nuceni ještě počkat na další uvolňování v případě fungování vícečetných skupin a kolektivních příprav.

Dobré a kvalitní zázemí je v každém sportu důležitou podstatou na cestě za úspěchy a k všeobecné radosti.

Rozhovor

Na kus řeči s novým předsedou TJ Jiskry Humpolec **Ondřejem Dygrýnem** a tajemnicí jednoty **Janou Kašparovou**.

Co představuje TJ Jiskra Humpolec v současnosti? Jana Kašparová: Jiskra je největší sportovní organizace v Humpolci už více než padesát let. Vzpomenu zde jejího dlouholetého předsedu Jiřího Šimka, který se zasloužil o mnohé. K dnešku počet členů přesáhl číslo 1000, z toho 614 členů z řad mládeže. Celkem 15 oddílů a trenéři, kteří se starají o celkovou přípravu mládeže na soutěže. Jmenovitě: atletika, basketbal, volejbal, moderní gymnastika, stolní tenis,

Malá sokolovna

lední hokej, národní házená, šachy, karate, taekwondo, lukostřelba, jóga namaste, jóga, aerobik, sportovní gymnastika. Součástí Jiskry jsou také oddíly, jako je aerobik a cvičení rodičů s dětmi, které zajišťují sportovní vyžití bez úrovně vyšších soutěží. Veřejnosti umožňujeme vstup na atletický stadion formou permanentek v době, kdy se to nekryje se sportovní činností škol a tréninků našich oddílů. Takto podobně se využívá i hřiště národní házené „V Podhradí“.

Existuje heslo nebo slogan, který by se mohl stát nebo už je mottem Jiskry a jejich členů? Ondřej Dygrýn: Aktuálně TJ Jiskra nemá vlastní heslo ani slogan. Držíme se především sokolského desatera. Nově ale pracujeme na prezentaci značky TJ Jiskra Humpolec, ve spolupráci s městem Humpolec řešíme podobu loga a sloganu, aby se to vizuálně a symbolicky propojilo s charakterem města.

Které dva sporty vidíte jako nejvíce atraktivní v posledních letech a proč? Ondřej Dygrýn: Nelze se vyjádřit konkrétně k atraktivitě toho či onoho sportu. Každému z nás vyhovuje jiný druh sportu a každý oddíl má také svá specifika a přínos do společnosti, avšak jsou takové, které vyčnívají co do počtu, např. lední hokej, národní házená, basketbal nebo atletika. Do jednotlivých oddílů probíhá nábor dle určitých kritérií, poté následuje další krok – forma pohybových přípravek pro případnou závodní činnost.

Pandemie změnila a ovlivnila životy nás všech. Co byste jednotně prohlásili za vůbec nejtěžší v této naprosto neznámé době? Ondřej Dygrýn: Nejtěžší je a bude udržet stálý počet trenérů a cvičenců. V září se mnohé ukáže a projeví. Nemohu vědět. Uvidíme, kdo se nám vrátí a kdo již do oddílů nenastoupí. Většina oddílů připravuje náborové akce, které by měly a mohly mládež přilákat, motivovat. Obávám se ale, že rok a půl s pandemií v zádech byla přeci jen dlouhá doba a sport jako takový – pohyb – šel hlavně u dětí hodně do pozadí. I proto TJ Jiskra zajistila z kvalitnějších poskytovatelských služeb v areálech a plánuje modernizaci areálů na Tyršově náměstí a také na hřišti národní házené v ulici Jindráckové.

Aktuálně řešíme pohyb dětí všeobecně, už před pandemií bylo zřetelné že nám populace hledí do různých typů obrazovek a volnočasové sportovní aktivity jdou bohužel stranou. Stav po pandemii ještě neznáme, ale budeme se snažit být připraveni v podobě nového projektu *děti v pohybu*, který bude probíhat na základních školách v Humpolci a dále bychom chtěli rozšířit tyto snahy i do škol mateřských.

Je možné vůbec v současné době plánovat, zahájit všechny přípravy na podzimní soutěže? Ondřej Dygrýn: Snažíme se udržet především děti v pohybu. To je hlavní priorita. Nesmíme si připouštět, že dojde k dalšímu uzavření tělocvičen, že přijde čtvrtá nebo další vlna pandemie s tak striktními opatřeními pro sportovce, jaké přišly letos na jaře. Neztrácíme naději, všichni jsme duchem sportovci a když to bude jen trochu v našich silách a možnostech budeme dál nabízet veřejnosti své služby, budeme žít a dýchat sportem, protože my zde věříme, že pravidelný pohyb a další radosti s tím spojené, které nám sport dává, nás všechny může udržet v dobré kondici a také v dobrém stavu duševního zdraví. Což je pro sportovce a jeho výsledky, individuální nebo kolektivní, nesmírně důležitá součást.

Zuzana Holčíková

Atletický stadion – stupně vítězů

JOANNA CHMIELEWSKA – ZPRÁVA OD NEBOŽTÍKA

*„S nadějí, že uslyším něco víc, jsem se motala mezi stolkami a lidmi. Málo jsem hrála, díky tomu se mi podařilo vyváznout s jistými aktivy. Nestáčila jsem prohrát, co jsem vyhrála, a dospěla jsem k závěru, že tento postup se může při konečné bilanci ukázat jako mimořádně výnosný. Udělala jsem několik pokusů, abych si ověřila dosah své volnosti, protože mě pohlcovala myšlenka na poštu. Poslat zprávu Alici! Ale kdepak! Nikdo mi sice nebránil opustit lokál, nikdo mě nechytil za ruku, ale jakmile jsem se pokusila trochu se vzdálit, okamžitě jsem zaslechla tichý hvizd a po mém boku se vynořili tři černí bandité. Dva po stranách, jeden vzadu. Tvářili se, že si mě nevšímají, ale drželi se mě jako klíšťata. Útěk ve tmě neznámým městem jsem předem vzdala, také seskoky oknem na dámské toaletě, hlavně proto, že dámská toaleta okna neměla. Ne, nač to tajit, situace vypadala mizerně... „
(Joanna Chmielewska)*

Hlavní postavou této vtípné a v mnoha směrech parodické „detektivky“ je ztřeštěná mladá polská spisovatelka, která svou manželskou krizi řeší odjezdem na studijní pobyt do Kodaně, kde přítelkyně překládá do dánštiny její knihu. Jedné jarní neděle se v nové platinové paruce vypraví na dostihy, kde bývá častým hostem a ráda sází. S sebou má síťovku s polsko-anglickým slovníkem, zeměpisným atlasem a nedokončenou háčkovanou šálou i s háčkem, kteréžto věci se později ukáží jako životně důležité. Závodíště je na dlouhou

dobu poslední místo, kde byla viděna, jelikož se potom, co vyhraje větší obnos, nechá zlákat k dalšímu hazardu v nelegálním doupetí. Tam má opět štěstí ve hře a při nečekaném policejním zásahu, v nastalém zmatku si ji při přestřelce splete smrtelně zraněný gangster se členkou gangu a svěří jí kde je ukrytý poklad. Tato zásadní informace však přirozeně zajímá celou zločineckou bandu. V tu chvíli se roztáčí fantastický kolotoč únosů, útěků a pronásledování. S hlavní hrdinkou se ocitáme v luxusním sídle v Brazílii (kdy to ještě zločinci zkouší „po dobrém“), provázíme jí na osamělé plavbě jachtou uprostřed Atlantického oceánu, ve Francii, na italské Riviéře a také v Polsku. Téměř neuvěřitelná šňůra dobrodružství končí až když se do případu vkládá Interpol a nebezpečný mezinárodní gang konečně postupně zatýká.

Kniha je, i díky skvělému překladu Jaroslava Simonidese, lehké oddechové čtení a originální parodie na neohrožené a „neprůstřelné“ superhrdiny. O její schopnosti pobavit a rozesmát svědčí i to, že po prvním vydání v roce 1976 se kniha roku 2005 dočkala i vydání druhého. Zkrátka nejen o písničkách platí, že jim zub času nemusí nutně ublížit a kniha si i dnes najde své čtenáře.

*Hana Bělohorská,
Knihovna Jiřiny Zábranové*

Literatura: Chmielewska, Joanna: *Zpráva od nebožtíka*; Euromedia Group – Ikar Praha, 2005; 2. opravené vydání; ISBN 80-249-0627-9

ROZHOVOR

SPISOVATELKA A PSYCHOLOŽKA

KLÁRA JANEČKOVÁ

Jste autorkou více než jedné desítky knih. Co vás z vašeho pohledu nejvíce charakterizuje? Mezilidské vztahy, silní hrdinové, životní krize a dramata, kterými procházejí. Píšu ze života, z vlastního, čerpám z toho, koho potkám, kam jedu, s kým se setkám, kdo mě osloví a projde mým životem. Je to jako kdybych sbírala kamínky u cest po celé zeměkouli a poté složila mozaiku – knihu.

Kam až sahají vaše spisovatelské začátky?

Začala jsem v šesti letech. Sotva jsem znala pár písmen. Psala jsem si deníček. Opravdu jsem nějaká slova neuměla ani napsat, proto byl také deníček plný chyb – jako třeba moje jméno Klára – Klarak, jmenuji se – menuji se atd.

V deseti jsem psala povídky o dětech a přepracovávala pohádky. Vzala pohádku a změnila jí konec, aby to nekončilo jen tou svatbou, ale pokračovalo dál. Mnohdy jsem přetvořila celý děj a byl z toho můj příběh. V šestnácti jsem se pustila do prvního rukopisu, ale ještě ho nedotáhla. Poté jsem zažila traumatickou událost – únos. Bylo mi osmnáct a byla jsem psychicky na dně. Úplně jsem se stáhla ze světa a začala psát profesionálně. Byl to můj únik z hrůzy, kterou jsem prožila. Ve 20 letech mi pod rukama vznikl první rukopis – *Ďábelská tvář*, který za dva roky vyšel knižně a získal ocenění nejlépe prodávaná prvotina roku 2002. Od té doby vyšlo 12 knih. Začátek ale nebyl vůbec snadný. Byla jsem mladá holka z Moravy a nakladatelé v Praze neměli o mé knihy zájem. Ať prý přijdu, až něco zažiju, v téhle chvíli to nemají zájem číst. Nakonec si mou knihu přečetl historik z nakladatelství Olympia a byl nadšený. Jenže nakladatelství mělo finanční potíže a po vydání druhé knihy jsem se s nimi musela rozloučit. Hledat nové zázemí pro své knihy. Nyní jsem rok u nakladatelství Ikar. Psaní je velký boj. Nikdy nemáte jistotu. Nevíte, kdy přijde něco, co vás od psaní odradí, kdy nic neprodáte, kdy se s vámi nakladatel rozejde, protože situace na

trhu s knihami je nejistá. Psaní i přesto zůstává mojí životní láskou.

Pracujete také jako školní psycholožka. I tato profese vás inspiruje nebo to naprosto odlišujete a inspirace plynou hlavně z vašeho osobního života?

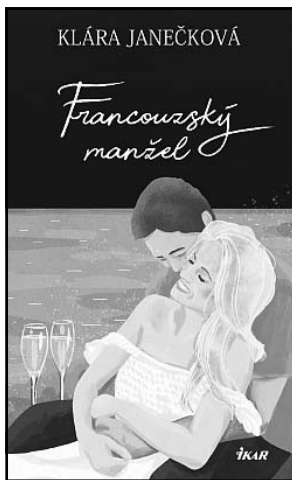
Zatím jsem psala pouze z mého života. Ale nyní se chystám napsat knihu o nebezpečí na sociálních sítích, kyberšikaně atd. Příběhy několika lidí – žen, mužů, hlavně pak náctiletých. Spojím více dějů. Budu vycházet z mé práce a vlastních zkušeností. Chci začít co nejdříve. Už mám v hlavě osu i hlavní děj.

Nedávno spatřila světlo světa vaše nová kniha s názvem *Francouzský manžel*. Jak pracujete na propagaci a jak byste našim čtenářům tuto knihu stručně představila?

Kniha vyšla v období covidu a tím pádem nebyl možný křest ani propagace na veřejnosti. Což mě hodně mrzí. Takže šly rozhovory do novin a časopisů. Čtenáři mohou vidět knihu na mém Facebooku či na Instagramu. Napsat si o ni, objednat nebo se na cokoliv zeptat. Francouzský manžel je příběh Francouze Alberta Gabriele, vyrůstajícího ve Francii pod pevnou rukou svého otce, bývalého vojáka, a jeho dětství je plné násilí, což for-

muje jeho osobnost. Vystuduje a daří se mu v oblasti pracovní, je bohatý, vlivný, ale jeho vztahy se ženami jsou komplikované. V knize běží současně ještě jeden příběh, a to spisovatelky Kamily Oliverové, Češky, která se po smrti snoubence odvažuje vstoupit do vztahu s Francouzem, nechá se okouzlit jeho šarmem a penězi. Po svatbě ale pohádka končí a Albert Gabriel se pro ni stává nebezpečným, nepředvídatelným jako počasí, chvíli Kamilu miluje a chvíli nenávidí. Na povrch se dostávají nové a nové otázky. Kamila se ptá, co se stalo s jeho bývalou ženou? Kam zmizela?

Více nebudu prozrazovat. Jen, že je to druhá kniha z mého

života. Sama jsem byla ženou Francouze a ze vztahu nakonec utekla, ani finanční zajištění nestojí za urážky a ponižování.

Co vás na psaní nejvíce baví?

Pokaždé říkám, že psychologie je práce, psaní je láska. Co člověka baví, když druhého miluje? Prostě jen to, že je, existuje, a to mě baví – psaní samo o sobě. Postavy, únik jinam, žiji s nimi roky, nikdy nebudu sama, mí hrdinové jsou okolo mě. A je to pocit štěstí a naplnění samo o sobě, vnitřní radost. Těžko se to popisuje, ale když píšu rukopis, jsem opravdu šťastná a když dokončuji, prodlužuji každou větu, abych se s hrdiny nemusela rozloučit.

Co dalšího chystáte v druhé polovině roku? Mohou se čtenáři těšit třeba na veřejná čtení?

Měla bych se účastnit události Svět knihy 25.9. v Praze. To bude příjemná změna. A jinak se uvidí, dle situace kolem covidu. Jsem velmi pracovně vyčerpána jako školní psycholožka, takže to vidím tak, že ve volnu budu psát nový rukopis. Knihovny zatím mlčí, některá kulturní centra se ozývají, uvidíme. Nyní je situace nejistá.

A teď z trochu jiného soudku...

Kam se bude podle Vás ubírat česká literatura po roce a půl s pandemií? Jak Vás tato doba z pohledu obou profesí ovlivnila?

Pro mě to byla doba temna, i toho osobního temna. Dost tragicky jsem přišla o miminko, byla jsem těhotná, takže jsem si to musela v sobě zpracovat. Moje práce psycholožky byla hodně hektická a v ohrožení, plná beznaděje, jelikož jsem se nemohla s dětmi sejít, řešila vše mimo jejich osoby, což bylo těžké. Děti hodně volaly a potřebovaly pomoc. Literatura? Velký pokles prodeje. Bez možnosti vidět, setkávat se se svými čtenáři i přáteli. Návrat dětí do škol byl také jiný. Adaptace, testování, pracuji na třech školách jako školní psycholog, to mi dávalo zabrat po všech stránkách. Několik mých kolegů dokonce odešlo. Takže takové neveselé. Až léto přineslo obrát a za to jsem opravdu vděčná.

Nástup dětí do škol bude letos opět jiný než v předchozích letech. Tím nejsložitějším bude asi práce s prvňáčky? Jste připravená být po ruce, všude tam, kde bude třeba. Protože nejen ona primární otázka – testovat či ne – je v této chvíli stále ještě na stole? Sama jsem zvědavá, jak to celé dopadne. Vše se neustále mění. Takže nejen děti jsou zmatené, rodiče naštvaní a učitelé pod strašným tlakem. A pak to doléhá

na práci celkově, protože nikdo není takzvaně v pohodě. Z pozice psychologa musím být vždy po ruce, připravená pomoci, ač je kolikrát velmi těžké přebíhat z jedné školy do druhé. Jdu tam a hasím, co je třeba. Testování ano či ne? Děti jsou z tohoto ve stresu, ač to nemusí být na první pohled viditelné a s odstupem času si zvykají. Nikdo z nás nemá v této době vlastní na vybranou. Byly v mé přítomnosti i pozitivní záchyty, zůstala jsem s nimi v izolaci až do příchodu zákonných zástupců. To byly velmi těžké chvíle. Děti byly vystrašené, cítili se jako by byly „prašivé“. Pouze komunikovat s nimi bylo velmi složité, náročné z obou stran. Pořád se nabízí otázka, zda testovat očkované děti? Zda nosit roušky? Nejsem virolog ani imunolog a nedovedu říct, jak opravdu nebezpečný covid je v této své fázi. Moc si však přeji jediné, aby se všichni vrátili zpět. Děti opět běhaly po chodbách a my jsme mohli zase v klidu žít. Přemýšlím i nad skutečností, že tomu už tak nikdy nebude. Nic nebude jako před Covidem. Přeji dětem, aby mohly do škol zase chodit bez omezení a to samé si přeji i pro nás dospělé. Bez ohledu na pracovní pozice a profese.

Jak se okolnosti, restrikce a sociální odloučení během pandemie podepsaly na dětské duši? Co Vy jako psycholog vnímáte za nejvíce „bolestivé“?

Děti byly po návratu do škol bez řádu. Nezvyklé běžně fungovat. Izolované, sociální vztahy se narušily, řešila jsem šikany. Nemale počty případů za tak krátkou dobu, co byly v prezenční výuce a klasickém školním prostředí. A také hodně sebepoškozování v průběhu izolace. Úzkostlivé děti chtěly být raději doma. Návratu se bály. Některým chybělo všeobecné povědomí o této nemoci, byly málo informovaní, bály se nákazy a smrti. Byly frustrované, postupně ztrácely kontakty mezi sebou, vazby s učiteli, se školou, okolím, sportem. Často se orientovali pouze na sociální síť. Největší problém vidím v poklesu a úrovni znalostí. Někteří žáci neměli možnost se kvalitně vzdělávat doma, to se v budoucnu určitě projeví. Nedokázaly pracovat samostatně, byly nepřizpůsobivé, vzdorovaly, potřebovaly dohled. Bolístek z této doby si ponесou některé děti více. Někteří rodiče si ale vedli velice dobře, zato jim musím poděkovat a také učitelům, kteří zejména druhou vlnu pandemie zvládli nad všechna očekávání velice dobře, zodpovědně a poctivě. Patří jim proto velké uznání.

Klára Janečková se narodila ve Valašském Meziříčí. Vystudovala Univerzitu Palackého v Olomouci, obor psychologie. Jedenáct let pracuje jako školní psycholog s posláním pomáhat dětem. První román s názvem *Ďábelská tvář* vyšel v roce 2002, od té doby až dosud napsala a vydala celkem 12 knih.

Žije na venkově se svými dvěma psy a třemi kočkami. Ráda zpívá a cestuje. Za své největší životní štěstí považuje narození dcery Milly. Řídí se heslem: *Život je příliš krátký na dlouhá trápení.*

POZVÁNKA DO KNIHOVNY JIŘINY ZÁBRANOVÉ

Do 20. 9. KNIHOVNA JAKO OSTROV

Literární soutěž. Úkolem je napsat povídku na téma „Knihovna jako ostrov“. Vítězné práce budou vyhlášeny na Podzimním knižním veletrhu v Havlíčkově Brodě.

8. 9. – 17. 12. JANA FIALOVÁ: PŘEMÝŠLÍM V BARVÁCH

Prodejní výstava fotografií s námětem pověstí z Humpolce a okolí a projekce pocitů. Vernisáž výstavy proběhne ve středu 8. 9. od 14.00 hodin. *Nová čítárna Knihovny Jiřiny Zábranové, Dolní náměstí 252 (nad pobočkou spořitelny).*

Pondělí 13. 9., 17.30 LETEM KNIHOVNICKÝM SVĚTEM – TIŠTĚNÉ PÍSMO V PRŮBĚHU STALETÍ

Přednáška PhDr. Pavla Holuba o čtení starého písma. *Přednáškový sál knihovny – Doupě.*

14. 9. – 15. 9., dopoledne LETEM KNIHOVNICKÝM SVĚTEM – SPOLKLA MĚ KNIHOVNA: Kde se vzaly knihovny a jak dříve vypadaly knihy?

Workshopy pro školy s Klárou Smolíkovou. *Literární klub knihovny.*

17. 9., 17.30 LETEM KNIHOVNICKÝM SVĚTEM: MNICHOVA DÍLNA – KNIŽNÍ ILUSTRACE

Svět knižních ilustrací objevíte s lektorkou Bárou Příhodovou. *Přednáškový sál knihovny – Doupě.*

20. 9. – 3. 12. LETEM KNIHOVNICKÝM SVĚTEM – výstava od písmene po knihovny

V otevírací době knihovny. *Přednáškový sál knihovny – Doupě.*

21. 9. a 23. 9., LETEM KNIHOVNICKÝM SVĚTEM – POVOLÁNÍ SPISOVATEL

Setkání s autorkou Michaelou Fišarovou je určeno školám.

22. 9., 17.30 NOC LITERATURY

Tradiční čtení na netradičních místech. Tentokrát na hradě Orlíku nad Humpolcem.

Pátek 1. 10., 17.30 POŠTOVNÍ ZNÁMKY – KONÍČEK NEBO INVESTICE?

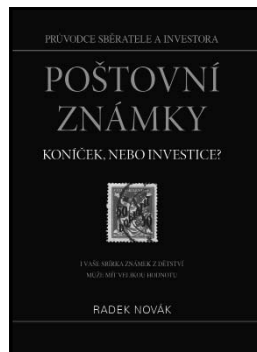
Přednáška Radka Nováka o filatelii. *Literární klub knihovny.*

Poštovní známky – koníček nebo investice?

Snad každý má doma nějakou sbírku známek. Věděli jste ale, že jsou známky vhodné také k uchování hodnoty proti inflaci? Že do nich investují dokonce i velmi bohatí finančníci? A že se skoro každý rok najde v nějaké zapomenuté nebo dětské sbírce opravdu rarita v hodnotě statisíců až miliónu korun? Víte, jak roste cena československých známek?

O tom všem a ještě více se dozvíte v pátek 1. října 2021 od 17.00 hodin na přednášce humpoleckého rodáka Radka Nováka, autora knihy *Poštovní známky – koníček, nebo investice?* v Literárním klubu Knihovny Jiřiny Zábranové v Humpolci. Posluchači mají možnost si přinést své vlastní sbírky známek, které jim Radek Novák na místě ohodnotí. Využijte této jedinečné příležitosti! Součástí přednášky bude i autogramiáda výše zmíněné knihy, kterou si můžete koupit v Knihkupectví Jana Zábrany v Humpolci, popřípadě zapůjčit v naší městské knihovně. Autora knihy lze už nyní s dotazy kontaktovat prostřednictvím emailu radek@postovni-znamky.eu.

Pokud máte doma sbírku známek a rozhodnete se, že si ji necháte ohodnotit – dejte nám vědět předem, abychom mohli zajistit potřebný čas na konzultaci – knihovna@infohumpolec.cz, telefon 565 533 181.

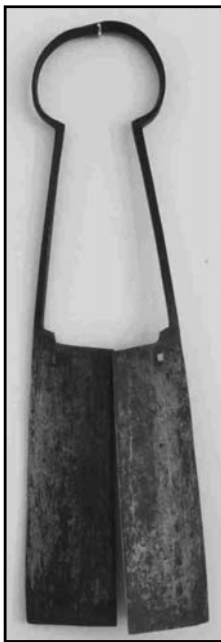

POSTŘIHAČSKÉ NŮŽKY

V Humpolci se ještě v minulém století udržovala tradice textilního průmyslu. V dobách před vznikem n. p. Sukno i před rozvojem textilních továren Dítěte, Joklů, Lešovských či Trnků se řemeslníci, pracující ve svých dílnách, spolčovali do cechů. Nejpočetnějším sdružením řemeslníků v Humpolci byl cech soukenický.

Na výrobu sukna navazovaly další činnosti. Jednou z nich bylo postřihačství. Toto řemeslo se v Humpolci nerozšířilo ani zdaleka tak jako soukenictví. Během staletí se v Humpolci uváděly dva až čtyři postřihačství (zatímco soukenických bylo až 110), kteří neměli vlastní cech, ale spojili se s krejčími. V menších střediscích výroby sukna, kde neexistovali mistři postřihači, zastávali jejich práci sami soukeníci. Práci postřihačů bylo stříhání vlasu sukna na jednotnou délku. K tomu používali postřihačské nůžky. Ty jsou jedním z nejkoničtějších nástrojů textilní výroby, jejich vyobrazení se nachází např. na štítu humpoleckého cechu soukeníků. Nůžky jsou vyrobeny z kovu a tvoří je dvě ostří, jež spojuje pružný oblouk. Vyráběli je tedy kováři, kteří je podle některých informací zároveň i „ničili“ – když totiž postřihač přestal vykonávat své řemeslo, nechal nůžky jednoduše překovat na něco jiného (proto jsou postřihačské nůžky poměrně raritním muzejním kouskem). Na jejich výrobu neexistovaly žádné formy či šablony, každý kus je tedy ručně vykováný originál.

Celková délka nůžek vystavených v národopisné expozici muzea je cca 1,5 m, z toho ostří je dlouhé zhruba 60 cm a široké 20 cm. Váha se odhaduje asi na 20 kg. Z tohoto popisu je zřejmé, že se tento nástroj nepoužíval k „normálnímu“ stříhání. Z dobových

vyobrazení si můžeme udělat představu, jak se s těmito nůžkami pracovalo. Řemeslník si sukno, které postřihoval, připevnil na vodorovnou plochu, jakousi lavici dosahující výšky jeho pasu. Nůžky potom položil ostřím na sukno rovnoběžně s podložkou, stoupl si k nim z jedné strany a zapřel je o pas. Rukama uchopil druhou stranu nástroje a přitahoval ji k sobě. Takto nůžkami pohyboval po celé šířce sukna a tím zastřižoval vlas textilu na požadovanou délku. Uvádí se, že postřihačské nůžky mohli obsluhovat i dva lidé najednou.

Jako postřihačské nůžky se někdy označují i nůžky sloužící k jiné práci, a to ke stříhání ovčí vlny. Ty mají podobnou konstrukci (kromě toho, že jejich ostří bývá zakončeno špičkou), jsou však znatelně menší a lehčí

(dají se ovládat jednou rukou). Tyto nástroje jsou rovněž vystaveny v národopisné expozici muzea.

Ve sbírce Muzea dr. A. Hrdličky se nacházejí dva kusy velkých postřihačských nůžek. Jedny jsou vystaveny v národopisné expozici (jejich popis je uveden v článku), druhé byly zapůjčeny do expozice nově vzniklého muzea „Ostrov lidových krojů“ v Ostrově u Zruče nad Sázavou.

Postřihačské nůžky jako dominantna znaku humpoleckých soukeníků (výřez)

*Mgr. Vojtěch Novák,
Muzeum dr. Aleše Hrdličky v Humpolci*

OHLÉDNUTÍ ZA LETNÍ SEZONOU V MUZEU

Po vynuceném uzavření muzea, které bylo zapříčiněno covidovou nákazou, jsme 11. května opět s radostí přivítali první návštěvníky nejen ve stálých expozicích muzea, ale připravili jsme také zajímavé výstavy v našich sálech na Horním i Dolním náměstí.

Na Horním náměstí to byla výstava obrazů z depozitářů, kde jsme představili autory z Humpolce a jeho okolí, v červenci ji pak nahradila oblíbená výstava amatérských výtvarníků, kde ukázalo svoji dovednost 13 vystavujících. V srpnu zaplnily výstavní prostory loutky s pohádkovými scénami, které nainstalovali humpolečtí loutkáři k 90. výročí loutkové scény v Humpolci. Výstava se opakuje v pětiletech intervalech a již v předchozích obdobích patřila k nejnavštěvovanějším výstavám sezony. Aby tuto výstavu mohli zhlédnout i žáci místních a okolních škol, pokračuje ještě v prvním měsíci nového školního roku. Ve výstavním sále na Dolním náměstí od května až do konce září běží výstava Expedice středověk, kterou jsme si zapůjčili z Moravského zemského muzea v Brně. Nejen děti, ale i dospělí, si zde mohou vyzkoušet mnoho interaktivních

prvků z doby rytířů, útrpného práva a počátků vzdělanosti.

Prázdninová sezona byla velice úspěšná, obě budovy muzea navštívilo kromě místních i několik stovek zájemců z řad turistů a také děti z letních táborů.

Letní aktivity se přesunuly i do přírody, kde proběhla jedna z muzejních poznávacích vycházek. Navázali jsem na ty předchozí a tentokrát pokračovali ve Větrném Jeníkově, kde nás paní starostka provedla zámekem a seznámila nás s jeho historií i současností. Hlavním cílem byl asi 1 km vzdálený Dolní mlýn, který dnes slouží jako kovárna. Majitelé, manželé Habermannovi, nás ochotně seznámili s celým objektem a jako překvapení nám pustili i mlýnské kolo. Odtud jsme se vypravili na nedaleký židovský hřbitov a celá vycházka byla zakončena prohlídkou kostela.

Třebaže léto je pomalu u konce, naše činnost pro veřejnost běží dál. Připravujeme pro vás další zajímavé výstavy – kupříkladu v září proběhne Muzejní noc a v říjnu se můžete těšit na první přednášku z již 8. cyklu Věda v muzeu.

Dagmar Kluchová,

Muzeum dr. Aleše Hrdličky v Humpolci

DĚN A NOC V MUZEU

18. září proběhne 15. humpolecká muzejní noc, kdy Muzeum dr. A. Hrdličky přivítá své návštěvníky v nezvyklém čase a s připraveným programem nejen pro děti.

Muzejní zahrada

14:00 – 17:00 středověké dovádění pro děti

14:30 divadlo Čtveráci Mladé Bříště: Královské souzení

Výstavní sál Dolní náměstí

14:00 – 19:00 výstava Expedice středověk

18:00 – 19:00 přednáška Mgr. Vojtěcha Nováka: Osobnosti středověku

Muzeum Horní náměstí

17:00 – 21:00 výstava loutkového divadla

volná prohlídka expozic muzea

Jednotné vstupné 30,- Kč platí pro zahradu i obě budovy muzea. Děti do 6 let vstup zdarma.

V ZÁŘÍ SI PŘIPOMENEME JMÉNO:

IVAN MARTIN JIROUS (23. 9. 1944 – 9. 11. 2011)

V měsíci září roku 1944 se narodil básník, publicista, výtvarný kritik I. M. Jirous, od jehož úmrtí letos v listopadu uplyne 10 let.

Narodil se v Humpolci v rodině berního úředníka, vystudoval humpolecké gymnázium, kde maturoval v roce 1962. V letech 1963-1968 studoval na Filozofické fakultě UK v Praze. Již za studií spolupracoval s rockovými kapelami a od roku 1969 byl uměleckým vedoucím The Plastic People of the Universe. Na přelomu 60. a 70. let se Jirous stal teoretikem sdružení umělců Křižovnická škola čístejšího humoru bez vtípu. V té době pracoval jako noční hlídač a pomocný dělník v zahradnictví. V 70. a 80. letech byl z politických důvodů několikrát vězněn. V roce 1976 byl odsouzen v procesu The Plastic People of the Universe. Tento proces měl vliv na vznik Charty 77, kterou Jirous podepsal hned po návratu z vězení. K poslednímu odsouzení Jirouse na osmnáct měsíců došlo v březnu 1989, prezident republiky mu 25. listopadu zbytek trestu prominul. Celkem strávil ve vězení osm let, z toho čtyři v přísném vězení ve Valdicích.

Jirous patřil k předním teoretikům a básníkům českého undergroundu, jeho články vycházely i v samizdatové edici. Byl spoluvydavatelem undergroundových časopisů Vokno a Voknoviny. Publikoval v časopisech Sešity, Divadlo, Film a doba, Výtvarná práce, Výtvarné umění. Za chronologicky uspořádaný soubor textů z let 1975-1997 nazvaný Magorova summa, který obsahuje 13 básnických sbírek, z nichž dvě jsou publikovány poprvé, obdržel Jirous literární cenu Kniha roku 1998 v anketě Lidových novin. Je držitelem literární Ceny Jaroslava Seiferta za celoživotní básnické dílo a Ceny Toma Stopparda za sbírku Magorovy labutí písně, která je koncipována jako lyricko-reflexivní zápisník z doby věznění ve Valdicích.

Město Humpolec udělilo v roce 2009 Jirousovi Cenu dr. Aleše Hrdličky, která je obdobou čestného občanství města. Jeho první ženou byla básnička a historička umění Věra Vařilová, v roce 1976 se oženil s malířkou Juliánou Stritzkovou, se kterou měl dvě dcery, Františku (laureátka literární Ceny Jiřího Orteny za rok 2010) a Martu. Svým dcerám věnoval Jirous jednu z nejslavnějších knih Magor dětem. Po rozvodu žil s undergroundovou písničkářkou Dášou Vokatou. Ivan M. Jirous pobýval střídavě v Praze a v Prostřed-

ním Vydrří (místní část Dačic), pochován je na hřbitově v Kostelním Vydrří.

Výčet jeho díla:

Magorův ranní zpěv (1975)
Magorova krabička (1979)
Mláďi nevykouřené (1980)
Magorovo borágo (1981)
Magorova mystická růže (1981)
Magorovy labutí písně (1985)
Ochranný dohled (1985)
Magor dětem (1986)
Magorovi ptáci (1987)
Magorův Jeruzalém (1987)
Magorův soumrak (1988–1995)
Magorova summa (1998)
Magorova vanitas (1999)
Ubíječ labutí (2001)
Rattus norvegicus (2004)
Popelnice života (2004)
Okuje (2008)
Rok krysy (2008)
Úloža (2013)
Magorův noční zpěv (2013)
Akrostichy (2015)

Dagmar Kluchová,
Muzeum dr. Aleše Hrdličky v Humpolci
foto: Ondřej Němec

HUDEBNÍK KAREL NÁPRAVNÍK (1882-1968)

Dnešní globální svět přináší sběratelům, kteří se specializují na regionální témata, novou zásadní možnost. Js-
te-li sběratelem čehokoliv, můžete najít a získat do své sbírky od vzdáleného ob-
chodníka či sběratele z cizí země i cizího kontinentu velice zajímavý a důležitý přírůstek do své sbírky. „Navštívíte“ obchod, antikvariát, aukci či starožitnictví, kam byste se jinak nikdy nedostali. A tak se i podařilo po více než století opět vrátit zpět

zajímavý korespondenční lístek původně odeslaný z Humpolce. Před nějakým časem byl získán z Bělehradu. Samozřejmě, že pohlednic, korespondenčních lístků a dopisů v minulosti z Humpolce (a jistě i z jiných míst) odešlo obrovské množství a nějaké množství z nich se i dochovalo. Zdaleka ne všechny jsou však zajímavé obsahem, odesílatelem či adresátem, jako je tento. Předmětný korespondenční lístek nám dokumentuje jeden krátký úsek života významného, ale opomíjeného humpoleckého rodáka a hudebníka Karla Nápravníka (1882-1968). Lístek byl zaslán doporučeně dne 18. února 1915 z Humpolce na adresu „Dušan Mladenovič, Temesvár I, Balázs-tér 2.“ Odesílatelem je tedy zmíněný Karel Nápravník, který se sám tituluje jako „Chormeister – Humpolec, Böhmen“.

Text na lístku zní: „Gehrter Herr! Ich schicke Ihnen das verlangte Wörterbuch. Vielleicht wird es Ihnen genügen. Übrigens in zehn Tagen schicke ich Ihnen die ganze deutsche Übersetzung, die serbischen Texten ausgenommen, die Sie sich dan selbst übersetzen. Es grüsst Sie herzlich Karel Nápravník, chormeister. P. S. Bitte, das Wörterbuch bald zurücksenden!“ V překladu: „Vážený pane! Posílám Vám slovník, který

jsste požadoval. Možná Vám to bude stačit. Mimořádně, za deset dní Vám pošlu celý německý překlad, s výjimkou srbských textů, které si pak sám přeložíte. Srdečné pozdravy od Karla Nápravníka, choralisty. P. S. Prosím, slovník pošlete brzy zpět!“

Podobizna Karla Nápravníka převzatá z panelu na hřbitově v srbském Vršaci.

Něco málo o odesílateli. Karel Nápravník se narodil 10. ledna 1882 v Humpolci č. p. 256 jako syn řeznického mistra Josefa Nápravníka a matky Cecílie dcery učitele a ředitele kůru v Humpolci a prvního sbormis-

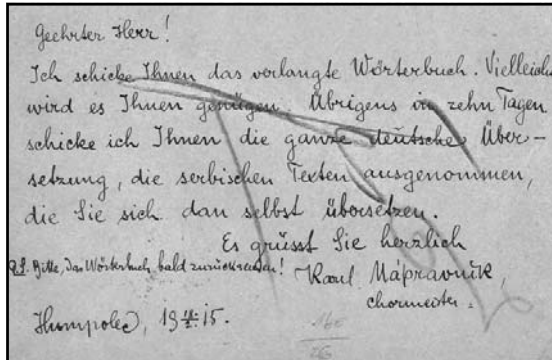
tra zpěváckého spolku Čech a Lech Josefa Rychnovského. V matrice narozených byla později u jeho jména připojena poznámka, že v roce 1920 vystoupil z katolické církve. Po absolvování učitelského ústavu učil postupně v několika školách na Humpolecku. V letech 1904-1908 působil jako sbormistr humpoleckého zpěváckého spolku Čech a Lech. (Před ním a po něm jej vedl jeho švagr Otto Rychnovský.) V roce 1909 se mu v Humpolci ještě narodil syn Karel, později jmenován jako Karlo. Jedná se o budoucího známého, ale v Humpolci vůbec nevzpomínaného, srbského malíře. Jistě i jemu se budeme muset někdy přístě věnovat. Karel Nápravník dále absolvoval kurs hry na klavír a dirigování u Vítězslava Nováka (1910-1912). V roce 1912 rodina odešla do Vršace v srbském Banátu, tehdy součásti Rakousko-Uherské monarchie. Zde vyučoval zpěv a hudbu na tamějším maďarském gymnáziu a byl sbormistrem pravoslavného Srbského církevního pěveckého spolku. Po vypuknutí světové války byl místní maďarskou vládou podezříván a nařčen ze špionáže a musel odejít. Vrátil se do Humpolce, kde se opět zapojil do kulturního života a vypomáhal Otto Rychnovskému se sborem. V periodiku „Glasnik, priloži

za nauku, umetnost i kulturu“ v roce 2000 píše D. Marinkovič v článku: „Ilustracije i crteži Karlo Napravnik“, jinak věnovaný jeho výše zmíněnému synovi Karlovi (ml.), o jeho tehdejší činnosti v Humpolci takto: „vedl přednášky o Srbech, srbských písních a se srbskými zajatci, kteří tam byli, připravoval všelijaké programy s cílem seznámit Čechy se srbskou kulturou.“ Po válce se rodina vrátila do Vršace, ale již do nově vzniklého státu – Království Srbů, Chorvatů a Slovinců (později Jugoslávie). Jeho odchod z Humpolce zaznamenává i naše kronika (str. 207): „Z Humpolce odešel opětně počátkem roku 1919 do Jugoslávie bývalý učitel humpolecký Karel Nápravník,

rodák humpolecký, vrátiv se tak na své bývalé působiště do Vršce v Baně, kde byl do války ředitelem kůru pravoslavného obce a odkudž musil po vypuknutí války – byv Maďary vypovězen – odejít do Čech. Byl dříve v Humpolci duší hudebního ruchu a i výborným výkonným umělcem hudebním. Za svého nuceného pobytu v Humpolci byl neustále vyšetřován a podezříván ze styků se Srby, ale nebyl zřejmě usvědčen.“ Po návratu do Vršace navázal na svou předválečnou činnost jako gymnaziální učitel hudby. Později (1930) se odstěhoval do Subotice, kde pokračoval v pedagogické činnosti a jako dirigent pěveckého spolku Graničar. Od roku 1946 zde učil teoretické

předměty na střední umělecké škole. Samozřejmě, že se také věnoval komponování hudby pro pěvecké sbory, zabýval se národními písněmi, např. i písněmi subotických Bunjevců, psal teoretické příručky metodiky vyučování zpěvu atd. V roce 1959 se vrátil do Vršace, kde také 26. března 1968 zemřel a byl zde i pohřben. Na vršackém hřbitově je v současnosti zrealizována zajímavá stezka po hrobech významných osobností kulturního, politického a duchovního života tam pohřbených. V tomto seznamu jsou a mají tabulkou s životopisem označen i hrob humpolečtí rodáci otec Karel a jeho syn Karlo Nápravníkovi. Závěrem ještě dodejme, že po Karlu Nápravníkovi je díky jeho dlouholetému a významnému působení pojmenována jedna z ulic v Subotici. Dnes jsme si představili korespondenční lístek spadající do doby, kdy se Karel Nápravník z válečných důvodů navrátil do svého rodného města, ale své styky s novým domovem dále udržoval i z Humpolce.

Vladimír Staněk

Dne 18. února 1915 z Humpolce doporučeně zaslány korespondenční lístek hudebníkem Karlem Nápravníkem do Temesváru na Dušana Mladenoviče.

PROCHÁZKA PO HUMPOLECKÉ ZICHPILI

ZICHPILSKÁ STAVENÍ V PRVNÍ POLOVINĚ 19. STOLETÍ A JEJICH VLASTNÍCI

U tohoto domu končila původní zástavba Zichpili při přečíslování humpoleckých domů. Císařský otisk stabilního katastru ještě zakresluje několik dalších budov. Ne daleko domu čp. 376 na Německobrodské ulici stál zděný dům čp. 435. V době císařských otisků byl majitelem Antonín Němec, stejně jako později. Je uváděn v soupisu majitelů i v roce 1882. V roce 1900 dům vlastní rodina cukráře Obermanna. Ten je uveden i adresářem z roku 1914. Kromě jeho cukrářské živnosti je zde zapsána i kamnářská živnost Václava Rosického. Později byl mezi domy čp. 435 a čp. 376 dostaven zděný dům čp. 444. V roce 1838 je již uváděn majitelem Matěj Vrzák. Později Josef Kysela. V roce 1882 dům vlastní Jan Trnka, který je uváděn i roku 1891 a 1900. V adresáři z roku 1914 je vlastníkem již Alois Vašků. Ten zde má zapsanou obuvnickou živnost. Strana Zichpili při Německobrodské ulice původně nebyla zastavěna kvůli svažitému terénu. Ze zatím nepřipomínaných pozdějších domů se musíme vrátit až k domku čp. 401 při dřevěném stavení čp. 318. V roce 1822 byl majitelem domu Karel Palán, podobně tomu bylo v době císařských otisků. K domu náležela také hospodářská stavení, včetně jedné stodoly

u rohu hřbitova. Později dům vlastnila Viktorie Palánová, i roku 1882. Adresář z roku 1891 uvádí jako majitelku Viktorii Komrsovou. V roce 1900 není majitel uveden, v adresáři z roku 1914 již patří humpolecké všeobecné nemocnici.

Mezi dřevěným stavením čp. 323 a stodolami u hřbitovní zdi byl dostaven zděný domek čp. 392. Ten vlastnil roku 1822 Jan Fiala (od roku 1809). V době císařských otisků byl majitelem Václav Justl (Jůzl). Po polovině 19. století je uváděn František Fiala. Soupis majitelů z roku 1882 již uvádí Kašpara Jůzla, podobně jako adresář z roku 1891, soupis z roku 1900 a adresář z roku 1914. Tehdy zde živnost není zapsána. Domek byl zbořen v roce 1965. Na opačné straně dřevěného stavení čp. 323 od výše zmíněného domu se nacházel menší domek čp. 406. Ten roku 1822 vlastnil Ignác Ambrož (od roku 1815). V době císařských otisků byl majitelem František Strádal stejně jako po polovině 19. století. V roce 1882 je ale majitelem Jan Šubrt s Františkou, podobně v adresáři z roku 1891. V soupisu majitelů z roku 1900 je kromě něho uváděn i Josef Medek. A právě Marii Medkovou

dům čp. 435, níže stál domek čp. 444

dům čp. 401

jako majitelku uvádí adresář z roku 1914, Josef Medek je zde zapsán se svou řeznickou živností. Tento domek rohem sousedí s rozdělným dřevěným stavením čp. 324. Zatím nejmenovaná polovina nesla čp. 432. V roce 1838 je jako majitelka uvedena Marie Joklová, později Kateřina Daničková. V roce 1882 stavení vlastní Antonín Sviták, podobně jako v roce 1891 a 1900. V adresáři z roku 1914 je ale uváděna jako majitelka Antonie Trnková. Stavení bylo zbořeno roku 1964. Za dřevěným stavením čp. 358 k Jihlavské ulici byly postaveny dva zděné domy přiléhající ke hřbitovu.

Prvním byl dům čp. 398, kterému se v Humpolci přezdívalo „U Ďůďů“. V roce 1822 patřil Jakubu Ambrožovi. V době císařských otisků jej vlastní Vojtěch Ambrož, podobně jako po polovině 19. století. Adresář z roku 1891 označuje za majitele Josefa Ambrože a Marii. Josef je uveden v soupisu majitelů i roku 1900. V adresáři z roku 1914 dům vlastní Marie Obermanová. Tehdy je zde i zapsána obuvnická živnost Oktaviána Palíra. Vedle stál dům čp. 404. Jeho majitelem byl v roce 1822 Lukáš Machotka. V době císařských otisků jím byl Antonín Filip, později Alois Chlupáček. Roku 1882 dům vlastní František Hrdlička, podobně jako v roce 1891. Přezdívalo se tu Hrdličkovi „U Louže“. Protože za tímto domem byla podél Jihlavské ulice louže široká 4 metry a dlouhá 15 metrů. V roce 1900 a v adresáři

stavení čp. 392

z roku 1914 dům vlastní Josef Hrdlička, který zde měl zapsanu obuvnickou živnost. Oba zmiňované domy byly zbourány na počátku 70. let 20. století. Další pozdější domy byly postaveny proti Židovskému městu nad stavením čp. 367. Nejbliže k němu byl menší zděný dům čp. 389, který v roce 1822 vlastní Benedikt Pavlovský (od roku 1821). V době císařských otisků byl majitelem Jakub Dudek, podobně po polovině 19. století. Soupis majitelů z roku 1882 neuvádí jméno, ale v adresáři z roku 1891 je uvedena Františka Konvalinová, podobně jako v adresáři z roku 1914. V soupisu majitelů z roku 1900 vlastní dům Jan Konvalin, zmíněn je také Ferdinand Medek. Oba dva adresář z roku 1914 připomíná u tohoto domu jako živnostníky. Jan Konvalin má zapsanu pekařskou živnost a Ferdinand Medek řeznickou.

Vedle tohoto domku stál další zděný dům čp. 405. Měl poměrně atypický tvar. Původním majitelem byl Jan Hrdlička, ale v roce 1822 je uváděn Ignác Ambrož. V době císařských otisků dům vlastní Antonín Heres, podobně i později. V roce 1882 je uváděn společně s Antonií Heresovou. Adresář z roku 1891 pak jako majitelku zmiňuje Julii Heresovou. Soupis majitelů z roku 1900 Karla Herese. Krátce na to při již zmiňovaném požáru roku 1901 několikrát chytily i tento

vlevo stavení čp. 324, vedle domek čp. 406, na zadní část čp. 324 přistavěno čp. 432

Z HUMPOLECKÉHO PRŮVODCE HISTORIÍ

dům, od kterého hrozilo rozšíření požáru dál do města. Tomu bylo díky zásahům zamezeno. Adresář z roku 1914 zase uvádí Jindřicha Herese, který zde má zapsanu řemenářskou živnost. Tehdy je k domu zapsána i obuvnická živnost Augustina Hrejsy,

který je zde zmíněn i k roku 1900. Dům byl zbořen v roce 1962. Dřevěné stavení čp. 440 na protější straně zástavby u Jihlavské bylo zmiňováno u stavení čp. 362.

(pokračování příště)

Mgr. Zdeněk Škrabánek

stavení čp. 398

vlevo stavení čp. 389, vpravo čp. 404

domek čp. 440

dům čp. 405

OSTRUŽINÍK KŘOVITÝ (RUBUS FRUTICOSUS)

Kdo by je neměl rád? Tohle temné ovoce sbíráme a holdujeme mu v letních měsících. Hlavní sezónou je srpen a září. Ostružiny prospívají našemu zdraví a mají nespočet využití v kuchyni. Vedle borůvek a malin jsou často přehlíženým lesním ovocem.

Vynikají ostrou chutí, tmavou barvou a mají nespočet kladných vlivů na lidský organismus. Můžeme je pěstovat doma, nebo je nasbírat volně v přírodě.

Ostružiník křovitý je poměrně známý keř. Slouží nejen pro léčitelské účely, ale je vhodné využívat také jeho plody pro přípravu chutných marmelád nebo ostružinových koláčů. Milovníci něčeho ostřejšího jistě nepohrdnou ani likérům zhotoveným právě z ostružin.

Zahrádkář z ostružiníku moc radosti mít nebude. Lépe si vyhlídnout na sběr listů i plodů porost u lesa nebo na lučních remízích. Rostlina je značně invazivní a pokud se dostane do zahrádky nevtaně, těžko se jí zbavuje. Jedná se o popínavý keř. Charakteristické jsou ostré, silné trny, které se vyskytují na dlouhých pnoucích se prutech, dosahujících délky až několika metrů. Listy jsou zeleně zbarvené, řapíkaté a rovněž jsou porostlé trny. Do prostoru se dostává nejen dlouhými pruty ale i dlouhým a rozsáhlým kořenovým systémem a pokud nebude rostlina usměrňována, postupně pohltí velkou část slunných míst na zahradě. Začíná kvést v červnu a jeho květy mají bílou barvu, případně s narůžovělým nádechem. Plodem je ostružina, černě zbarvený

plod. Někdy nazýván jako černá malina.

Ostružiny se konzumují čerstvé nebo z nich lze připravit džemy a marmelády, šťávy, sirupy, kompoty, vína nebo likéry. Plody mají vysoký obsah vitamínu A a C, dále obsahují silice,

třísloviny a flavony, draslík, vlákninu, železo a hořčík. Velké množství barviva má antioxidační účinky. Listy se přidávají do celoročních čajových směsí, mají samozřejmě i významné léčebné účinky. Působí močopudně, zastavují krvácení a průjem, dezinfikují trávicí a močové ústrojí, používají se ve formě kloktadla proti kašli, ve formě koupelí na ekzémy, kožní záněty a špatně se hojící rány. Uvolňují také svalstvo a zmírňují kontrakce. Čaj z ostružiníku a maliníku užívaný pravidelně 6 týdnů před porodem způsobí hladší průběh porodu přirozenou cestou.

Obsahové látky ostružin vykazují antioxidační potenciál. Efekt byl mírný v léčbě a ničení rakovinných buněk žaludku a střeva. Antioxidační a protizánětlivý efekt látek byl testován u několika typů rakoviny například prsu, prostaty, jícnu, se zajímavými výsledky navozující řízenou buněčnou smrt. Zatím je však vše ve fázi zkoumání a testování. Často se mluví o jejich protinádorových účincích i v souvislosti s zmírňujícími vedlejšími účinky ozařování a chemoterapie. Kladný vliv mají i na srdce díky salicylátům. Podobné látky obsahuje například acylpyrin, takže mohou vyvolávat i stejné alergické reakce. Studie

prokázaly, že zpomalují stařeckou demenci. Chrání játra i štítnou žlázu a díky nízké energetické hodnotě pomáhají při hubnutí. Navíc zpomalují stárnutí pokožky, podporují její pevnost a obecně mají rozjasňující

efekt. Nejvíce tělu prospěšných látek mají nevyšlechtěné ostružiny z lesa, ale v menší míře je obsahují i plody ze zahrádky.

Přípravila Linda Sýkorová

DOMÁCÍ OSTRUŽINOVÁ ZMRZLINA

Doma připravená zmrzlina z čerstvých ostružin bude to pravé letní osvěžení.

Ingredience:

2 hrnky ostružin

1 hrnek cukru

1,5 lžíce citronové šťávy

2 hrnky šlehačky

Postup:

Do hrnce dáme ostružiny, cukr a citronovou šťávu a vaříme, dokud se cukr nerozpustí a ostružiny nezměkknou.

Pak dáme ostružiny do mixéru a rozmixujeme. Pokud nechceme semínka, tak směs propasírujeme. Poté přidáme šlehačku, dobře promícháme a dáme zchladit. Zchlazenou směs dáme do zmrzlinovače nebo do kelímků a dáme zamrazit.

Dobrou chuť a krásné babí léto.

MYSLÍME NA KULTURU I NA SPORTOVCE

Humpolecké léto je za námi a co se týče kulturních zážitků, bylo velmi bohaté. Divadla pro děti i dospělé, koncerty, letní kina, přednášky, výstavy, soutěže, hry a spoustu dalších akcí bylo možné navštívit téměř na každém kroku, každý den. Letošní novinkou byly nedělní promenádní koncerty před Mikádem na Havlíčkově náměstí, kde se vystřídal celkem pět dechových, swingových a jazzových kapel, nebo dětská divadelní představení, která oživila pondělní odpoledne, opět na Havlíčkově náměstí před infocentrem.

Původní sedadla v kině

Stará sedadla ožívají na domácích stanovištích a mají další využití na venkovních terasách a zahrádkách nových majitelů

Ale léto nebylo jen ve znamení kulturních akcí. Na přelomu července a srpna proběhla v kině dlouho plánovaná výměna sedadel. Původní, které zde sloužily téměř čtyřicet let, byly nahrazeny novými pohodlnými křesly a dvojsedačkami. S novým posezením bylo nutné provést kompletní opravu podlahy a poté položit novou podlahovou krytinu pod sedačky a koberce v přístupových bočních uličkách kinosálu. Původní sedadla měla skončit na skládce, ale rozhodli jsme se dát jim druhou šanci. Na webu a sociálních sítích jsme vypsali výzvu, že zájemcům tento retrokus nábytku darujeme za odvoz. Zájem předčil naše očekávání – naprosto všechny sedačky byly rozebrány a dnes zdobí mnoho humpoleckých i přespolních pergol, chat a dalších příbytků.

Nová sedadla nahradila stará. Přijďte se posadit do nového!

Dalším počinem, tentokrát se zaměřením na sportovce, bylo vybudování cyklopointu mezi budovou kina a obchodním domem. V místě, kde se křižují cykloturistické a turistické trasy, vyrostla samoobslužná servisní stanice, kde si cyklisté mohou nahustit či opravit své kolo. Náradí chrání antivandal systém s uzamykatelnými dvířky na minci, obsluha je stejná jako u košíků před supermarketem: vložíte desetikorunu

KRÁTKÉ OHLÉDNUTÍ ZA LÉTEM V HUMPOLCI

a otevřete dvířka. Po vrácení náradí a uzavření dvířek vám zařízení vydá zpět peníze. Tato stanice neslouží jen pro kola, ale drobné opravy či dohuštění pneumatik je možné provést také na kočárkách, koloběžkách, a dalších vozítkách. Součástí cyklopointu je také nabíjecí stanice na elektrokola. Zde je možné připojit svůj e-bicykl a dobít energii

a pokud s sebou nemáte kabel, je možné si ho zapůjčit v infocentru. Všechny tyto služby jsou zdarma.

Na Humpolecku první cyklopoint tohoto druhu připravilo Městské kulturní a informační středisko v rámci dotačního programu Kraje Vysočina – Infrastruktura cestovního ruchu 2021. Celkové náklady na pořízení cyklopointu byly 99 000 Kč a Kraj Vysočina tuto aktivitu podpořil částkou 49 500 Kč.

*Marcela Kubičková,
ředitelka MĚKIS v Humpolci*

PODPOŘIL

Kraj Vysočina

200 LET OD ZALOŽENÍ ŠKOLY V KRASOŇOVĚ

Domnívám se, že není mnoho škol, které se mohou pochlubit tak bohatou a pestrou historií, jako právě krasoňovská škola. Tento rok by oslavila obecná škola v Krasoňově 200 let od svého vzniku. Děti z Krasoňova chodily původně do školy v Branišově, vzdáleném 5,5 km. Každodenní docházka místních dětí do vzdálené vesnice byla především v zimních měsících velmi obtížná, což si v dnešní době už ani nedokážeme představit.

Škola v Krasoňově byla založena v roce 1821 jako jednotřídní. Stavba byla pouze provizorní v domku na konci vsi, číslo popisné 37. V tomto roce nevíme přesný počet dětí navštěvujících krasoňovskou školu. Jisté je, že v roce 1832 chodilo do této školy 87 žáků. S dnešní školou měla opravdu málo společného, připomínala spíše dřevěnou chaloupku a nebyla v dobrém stavu. O vzniku školy rozhodlo 16 občanů Krasoňova v čele s rychtářem Matějem Tůmou. Všichni se zavázali, že budou platit příjem pro místního učitele, jak čteme ve školní kronice. Z důvodu nepříznivých podmínek došlo postupně k opravám – střecha byla pokryta novým šindelem, byl opraven pokoj učitelů, byla zhotovena nová podlaha, přestavěna pekárna, dodány nové dveře a kamna, vyměněna okna a dodány lavice. Děti do té doby psaly na kolenou. Dřevěný domek byl upraven na náklady želivského opatství, do jehož správy ves náležela. Ve škole bydlel ve stejné místnosti, kde se učilo, i první učitel. Děti chodily do školy pět roků, dále mohly pokračovat v navazující měšťanské škole v Humpolci, ale z Krasoňova jich chodilo jen pár. Většina dětí ukončila povinnou školní docházku v opakovací nedělní škole. V této době navštěvovalo nedělní školu 59 dětí, 30 chlapců a 29 dívek. Zřizovací listina definovala nedělní opakovací školu tak, že se realizovala jednu neděli v Krasoňově a druhou v obci Bystrá.

Želivské opatství rozhodlo dodatečně o vzniku školy až 15. 3. 1822, kdy byla podepsána zřizovací listina za účasti premonstrátského opata a zástupců obce Krasoňov.

Jednání o vzniku školy, dále stanovení učitelského platu a jiné podrobnosti byly uchovány díky učiteli Antonínu Grulichovi, který v Krasoňově působil třicet tři let od roku 1832 do roku 1869.

Dosavadní budova byla nevyhovující a začalo se přemýšlet o nové škole. V Humpolci byla 15.8. 1858 vydražena za 4 930 zlatých nová škola. Stavba se začala realizovat u rybníka a dokončena byla 1.9. 1859. Nový školní rok v polovině září 1859 tedy začal už v nové jednotřídní budově. V roce 1872 bylo ve škole 145 dětí. Počet žáků však stále narůstal, v první třídě bylo 92 a ve druhé třídě 107 dětí. Přestavba školy na dvoutřídní se uskutečnila v roce 1875. Později do Krasoňova chodily děti ze Sýkorova mlýna, Vlčích hor, Starých Brňišť a okolí. Docházely dále děti z Mikulášova, Bystré a z Němečka. Nezbývalo nic jiného, než zřídit dočasnou místnost pro třetí třídu, a tak byly 13.10. 1894 navrženy dvě místnosti v krasoňovských domech čísla popisného 21 a 2. Pro výuku však byly nevhodné. Byly malé a tmavé. Od stavby nové školy se zcela upustilo s tím, že se nenašel vhodný pozemek, ačkoli se jich několik nabízelo. Rozhodlo se, že se ke škole přistaví třída nová. Dokončena byla v červenci 1897. V roce 1903 byla epidemie neštovic a škola musela být úplně zavřená. V témže roce byla poškozena střecha školy kroupami, zatékalo do ní a ředitel školy se musel dokonce i odstěhovat. O tři roky později vypukla epidemie neštovic a škola musela být úplně zavřená. V roce 1939 vznikla v Krasoňově čtvrtá třída pro děti šestých až osmých ročníků, která byla umístěna ve školní

První škola v Krasoňově, č. p. 37

kuchyni. Koncem druhé světové války se změnil účel školy, byla z ní noclehárna německých a maďarských zajatců. Znovu se vyučovalo až od června roku 1945 a to ve dvou třídách. Děti postupně ubývalo. Z rozhodnutí okresního národního výboru v Pelhřimově byla škola v roce 1976 uzavřena přes odpor občanů a používána pouze pro předškolní vzdělávání dětí a jako zasedací místnost, hostinec, kancelář a knihovna.

O některých zajímavostech se dozvídáme v kronikách. Tak například žáci, kteří do krasoňovské školy nechodili, jak jim školní povinnost nařizovala, byli 22. dubna 1843 udáni želivskému úřadu a 5. května 1843 jejich rodiče potrestáni. Formou trestu mohli být zvýšeni školného až na dvojnásobek a vykonávání nucených prací pro obec.

Každý školní rok byl zahájen bohoslužbami v kapli nebo kostele v Branišově. Žáci se nejdříve sešli ve škole, bývalo to i kolem 7. hodiny ráno a společně se odebrali do kaple. Po návratu do školy byly děti rozděleny do tříd a po zazpívání hymny „Zachovej nám Hospodine“, se odebraly domů. Začátek školního roku byl v sobotu, dokonce výjimečně i v neděli. V Krasoňově se první školní den stanovil nejčastěji na 16. září, ale bylo to i 12. nebo dokonce 20. září. Konec školního roku byl různý, stejně jako začátek. V Krasoňově to bylo např. 11. srpna nebo i 31. července. Školní rok byl např. v roce 1877 ukončen 1. srpna a následující neděli se konal školní výlet, kterého se účastnili i rodiče. Přesný začátek a konec školního roku, jak jej známe dnes, byl zaveden až později.

I děti v Krasoňově bojovaly s různými epidemiemi. Ve školním roce 1887/88 se rozmohly mezi žáky i malými dětmi osypky a neštovice. Epidemie zasáhla skoro všechny děti, nemocných bylo 132 školních a 41 předškolních dětí. Zemřela jen jedna dívka, Marie Vránová z Mikulášova na neštovice. Koncem roku 1889 se v celé Evropě objevila nemoc zvaná „chřipka“. Začala se šířit koncem listopadu 1889, a to od východu z Ruska a postupovala na západ. Tato nemoc začínala rýmou, velkými bolestmi, zvláště v zádech, byla doprovázená silným

kašlem, horečkou a ochabnutím sil. V Krasoňově se objevila kolem roku 1890. Opravdu hrozným se pro školní děti a celou obec stal rok 1892, kdy udeřilo několik epidemických nemocí – chřipka, záškrt, spála a osypky. Nejhorší byl zásah černého kašle v Krasoňově a jeho okolí. Zemřelo 12 dětí z Krasoňova a 2 děti z přískolených oblastí. Okresní školní rada vydala výnosy a nařízení, aby učitelé řádně kontrolovali očkovací list dětí a svým vlivem podporovali účinné opatření zdravotních orgánů. Pokud si nebyl učitel jistý, zda je žák očkovaný, měl se o to sám postarat, aby byl řádně naočkován. Jak bychom měli být vděční za pokrok, kterého dosáhlo dnešní zdravotnictví.

Prvním učitelem krasoňovské školy byl Martin Roth, který v ní působil do roku 1827. Prvním řídícím učitelem byl v roce 1876 Antonín Just, který po roce odešel do branišovské školy, druhým řídícím učitelem byl Jan Bláha, který se zasloužil o největší rozkvět krasoňovské školy. Působil v Krasoňově od roku 1877 až do roku 1920. Za jeho působení vznikla pěkná školní zahrada a školka ovocných stromků. Pravidelně se konaly Stromkové slavnosti, při kterých žáci byli seznamováni s výsadbou a ošetřováním ovocných stromů a rovněž v obci byly vysazovány i památné lípy. Na podzim roku 1877 přibýlo v Krasoňově 112 stromků. Při příležitosti stříbrné svatby císaře Františka Josefa I. a císařovny Alžběty byla vysazena lípa. Žáci z vyšších ročníků dostávali sazenice ovocných stromků pro zahrádky rodinných domů. Tento učitel vštěpoval lásku k přírodě žákům naší školy. Rovněž se každý rok konaly dětské besídky, na kterých žáci recitovali básni a zpěvem národních písní ukazovali, čemu se za roky návštěvy školy naučili. Řídící Bláha významně podpořil i Polévkový ústav, kdy přespolní žáci dostávali zdarma polévku. Později byla školní docházka rozšířena na osm let. Učitel Bláha byl absolvent Učitelského ústavu v Kutné Hoře, kde vyučovali penzionovaní profesoři Univerzity v Praze, a proto bylo vyučování, zejména matematiky a přírodovědy na úrovni měšťanské školy. Tento učitel byl také hudebně vzdělaný, a tak se ve škole zpívalo trojhlasně

a někteří nadaní žáci k němu docházeli k soukromému vyučování na hudební nástroje. Na škole také byla založena knihovna, ze které si žáci půjčovali knihy.

Rozvoj školy pokračoval i po vzniku Československé republiky. Nemalý vliv měli učitelé na založení Čtenářsko ochotnického spolku v roce 1920. Pomáhali při výběru vhodných ochotnických her a také tyto hry často režisovali. Nemohu se zmínit o všech učitelích, ale vzpomenu alespoň na řídícího učitele Františka Němce, který přišel do Krasoňova v roce 1940. Zapojil se jako režisér ochotnických her a také sestavil orchestr, který doprovázel i operetní přestavení. Založil pěvecký sbor, který býval oceňován na pěveckých soutěžích. Dále podporoval skautské hnutí a založil loutkové divadlo, které se hrávalo v neděli odpoledne pro děti a večer pro dospělé.

Dalo by se ještě hodně vzpomínat na mnohé vzácné učitele, kteří formovali myšlení rodáků z Krasoňova a dalších obcí – Mikulášova, Bystré, Starých Bříšť a samot.

Krasoňov patřil do zemědělské a rolnické oblasti. Většina absolventů obecné školy v Krasoňově se uplatnila v řemeslech a zemědělství. Nejčastěji pokračovali na rolnické škole v Humpolci, která poskytovala vzdělání teoretické a praktické pro rolnickou živnost. Kromě rolnické školy mohli žáci nastoupit na zimní hospodářskou školu v Humpolci. Byla to nejrychlejší a nejlevnější příprava budoucích rolníků. Vyučování bylo rozděleno na dva roky. Jeden ročník trval 5 měsíců, od 1. listopadu do konce března. Poplatky za školu byly velice malé nebo dokonce žádné. Dohled nad

Budova nové školy s kapličkou
Foto JUDr. M. Vopravil

školou vykonávali ustanovení státní a zeměští inspektoři. Dívky po skončení obecné školy mohly pokračovat na hospodyňských školách a kurzech, které byly v Německém, dnešním Havlíčkově Brodě. Školné bylo stanoveno na 30 zlatých a učilo se tam správě domácnosti a rolnictví. Vzdělávací předměty tvořilo náboženství, zeměpis, dějepis, písemnosti, přírodopis, přírodopyt, domácí hospodářství a ženské ruční práce. Dívky rolnického stavu, které nemohly hospodyňskou školu navštěvovat (v Krasoňově zřejmě většina), mohly absolvovat jen hospodyňské kurzy. Trvaly pouze několik měsíců.

Kdo má zájem poznat více o této škole, doporučuji článek Mgr. Maškové v publikaci Krasoňov 1226–2016.

Se souhlasem autorky Mgr. Maškové byl článek upraven pro vydání měsíčníku Zálesí dr. Michaelem Vopravilem, jednatelem Spolku přátel Krasoňova a doplněn ze školních kronik O. Štěpánem.

PROGRAM SPOLKU PŘÁTEL KRASOŇOVA ZÁŘÍ 2021

Spolek přátel Krasoňova vás srdečně zve v září 2021 na tuto akci:

V sobotu 25. 9. od 15:00 hod. v sále bývalé školy připomeneme 200. výročí založení zdejší školy. S dějinami této školy nás seznámí Mgr. Daniela Mašková.

Účastníci si budou moci prohlédnout dokumenty týkající se této školy.

Občerstvení bude zajištěno.

Roušky a případná další hygienická opatření oznámíme podle aktuálního epidemiologického stavu.

Upozornění!

Sledujte informační skříňky o případných změnách. Změnu programu si vyhrazujeme.

O PÍSNĚ ÚPLŇKU

Každému, kdo alespoň jednou v životě četl překrásnou knihu Jaroslava Foglara – Jestřába Hoši od Bobří řeky, se musí zachvět srdce, slyší-li o Písni úplňku. Právě ona – tajemná a vznešená, tklivá a romantická – předznamenává nejkrásnější pasáže knihy. Poprvé zazní v Červeném dolíku, kde se chlapci s Rikitanem sejdou v karmínových odlescích zapadajícího slunce, aby svou náladou uvodila vyprávění o ušlechtilém chlapci Royovi, který se stane předobrazem všech lovců 13 bobříků.

Krátký kousek Jestřábova textu si zde dovoluji odcitovat: „A zatím co všichni – dosti bezradně – přemítali, jaký nevhodnější název by dali svému novopecenému sdružení, vzal Rikitan do rukou Zvučící dřevo se šesti strunami, jež přinesl s sebou, a hrál tiše jakousi píseň, k níž zpíval hlasem beze slov.

Veliký bílý měsíc v úplňku stoupal po nebi a jeho kouzelný svit zaléval kraj. Hoši si pomalu začali vidět navzájem do tváře; v měsíční záři byli všichni bledí jako půlnoční zjevení. Strašidelné stíny se dloužily za nimi. A Rikitanova píseň zapadala do tohoto bílého tichého večera jako barevná kouzelná pohádka do snů malého chlapce. Někdy se zdálo, že má několik nápěvů, vzájemně do sebe splyvajících. Akordy se linuly ze strun tiše, tu zase mocněji, velebně a vznešeně.

Jakmile zazněly první tóny, Vilík strnul v podivném vzrušení. Bože – jaká jen to byla podivná píseň? Zapomněl docela, kde je a proč sem dnes vlastně přišel. Přivřel oči a mysl mu horečně pracovala. Připadal si najednou tak nějak ubohý, špatný a zlý. Napadlo mu, jak prázdný a neužitečný život až dosud vedl, a pocítil přání, aby byl dobrým člověkem, kterého by měl každý rád a který by činil všem jen dobro. Zatoužil najednou při neobyčejných tónech té kouzelné písně, aby byl slavný, silný, aby byl takový jako Luděk, a ještě tolik podivných věcí ho napadlo... Každý nový akord struny vnikal do jeho duše a rozeznával v ní ozvuky citů dosud nepoznaných. Zvučící dřevo jako by žalovalo, tak tklivé byly jeho tóny, a zase jako by hrozilo i chlácholilo a kolébalo...“

Tak jako Rikitan a jeho hoši od Bobří řeky měli reálný protějšek v Jestřábovi a chlapcích z jeho Dvojky, dnes již legendárního pražského skautského oddílu, tak i Píseň úplňku měla svůj skutečný předobraz. Je jím prastará voražská píseň „My pluli dál a dál“, kterou si zpívali plavci na vorech splouvajících po proudu dosud nezkracené Vltavy od Šumavy k Praze. Tato píseň si našla pevné místo ve skautských zpěvnících a já ji poprvé slyšel jako desetileté vlče na svém prvním skautském táboře v červenci 1990. Působila na mě podobně jako na románového Vilíka, i když asi ne tak mocně. Její text jako by odrážel atmosféru tehdejší doby, kdy obrovské nadšení provázela i obrovská nejistota, zda to krásné, co právě prožíváme, opět zakrátko neskončí. Cítil jsem tenkrát hrdost na to, že ačkoliv prostřední sloka naznačuje váhání nad obtížemi, přesto se bratři – skauti neobrátí nazpět, ale srdnatě plují dál a dál...

Možná dnes již naši mladší bratři a sestry tento motiv necítí, ale písnička „My pluli dál a dál“ od našich táborových ohňů nezmizela. Zpíváme ji dodnes, a chcete-li, zazpívejte si ji s námi – níže připojuji její text v námi užívané podobě a pro kytaristy i akordové značky.

D	A	
My pluli dál a dál, v zelené lesy,		
A7	D	
kde vlnka s vlnkou slaví své plesy,		
D7	G	
my pluli dál a dál, v zelený háj,		
D	A	D
my pluli dál a dál, v zelený háj.		

Lodka je malá, vesla jsou krátký,
poplujem bratři, poplujem zpátky,
či máme plouti dál, v zelený háj,
či máme plouti dál, v zelený háj.

My pluli dál a dál, v rákosí tmavé,
kde rybka s rybkou spolu si plave,
my pluli dál a dál, v zelený háj,
my pluli dál a dál, v zelený háj.

SKAUTSKÉ STŘEDISKO ORLÍK

Melodii si můžete poslechnout třeba na YouTube, kde tato písnička koluje v nesčetných verzích. Já sám mám nejraději mistrovské provedení od fenomenálního kytaristy Štěpána Raka, který svou nahrávku této písně na YouTube umístil jako poctu Jaroslavu Foglarovi

u příležitosti 114. výročí jeho narození. Jen pro pořádek bych rád uvedl, že výše citovaná ukázka pochází z knihy Foglar, J., Hoši od Bobří řeky, Sebrané spisy svazek 1, Blok / Olympia, Brno / Praha, 1991.

Tomáš Horký – Horymír

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA GUSTAVA MAHLERA

Skončily prázdniny a naše škola 1. září zahájila nový školní rok pro výuku uměleckých předmětů hudebního, výtvarného, tanečního a literárního dramatického oboru.

Minulý školní rok byl i pro naši školu náročný. Kromě posledních dvou měsíců na konci školního roku byli žáci školy vyučováni distančně, což je při naší výuce nedostačující. Talent žáka se musí rozvíjet přímým kontaktem s učitelem a hlavně, výsledek studia je nutné prezentovat živě před posluchači a diváky daného uměleckého předmětu. Tímto chci zároveň poděkovat našim učitelům, kteří tuto náročnou výuku žáků zvládli. Všichni si přejeme, aby nový školní rok a naše prezentace oborů přinášely radost žákům, rodičům,

učitelům a vám všem, kteří naše koncerty, vystoupení a výstavy navštíví.

Tento školní rok bude pro nás náročný. Do konce roku 2021 chceme oslavit 75 let uměleckého školství v Humpolci. Všechny prezentace oborů budou probíhat v rámci tohoto výročí, pokud bude situace kolem pandemie příznivá, bez daných opatření. Připravuje se koncert v parku Stromovka, vystoupení LDO, Den otevřených dveří ZUŠ, galakonzert s prezentací všech oborů školy a slavnostní koncert dechového orchestru. Všechny vás rádi přivítáme a těšíme se na vaši účast.

V tomto školním roce je přihlášeno do studia uměleckých předmětů 554 žáků, které bude vyučovat dvacet pět učitelů.

Josef Jirků, ředitel školy

DESET NÁMĚTŮ PRO ROZVOJ VYSOČINY, BUDOUCNOST OČKOVÁNÍ A KOTLÍKOVÉ DOTACE

Letos na jaře proběhlo 6. Veřejné fórum Zdravého Kraje Vysočina, které se poprvé uskutečnilo online. Více než 160 účastníků z řad odborníků, zástupců neziskových organizací, měst, vzdělávacích i kulturních organizací, úřadů i spolků se formou dvoudenní online diskuze u jedenácti tematických kulatých stolů pokusilo formulovat náměty na další rozvoj našeho kraje. Následným hlasováním bylo vybráno 11 témat, jejichž důležitost a skutečnou naléhavost musela ještě ověřit anketa mezi širokou veřejností. Do té se během měsíce května zapojilo 1 040 oslovených respondentů napříč celým krajem. Anketa byla přístupná na stránkách Kraje Vysočina a informace o možnosti se do ní zapojit zaplavily nejen sociální média ale i regionální tisk. Veřejné fórum Kraje Vysočina je pro mě a další členy rady kraje i krajského zastupitelstva důležitým nástrojem, jak získat zpětnou vazbu od občanů.

Jak tedy nakonec hlasování veřejnosti dopadlo a která témata budou v hledáčku krajské samosprávy v následujících dvou letech:

1. Podpora zapojení veřejnosti a obcí do praktické ochrany přírody a související vzdělávání (podpora drobných projektů – zadržení vody v krajině, podpora biodiverzity, meze, remízky, mokřady, obnova polních cest).
2. Podpora infrastruktury pro aktivní mobilitu, cestovní ruch a rekreaci (cyklostezky, cyklotrasy, integrační opatření pro cyklisty).
3. Výkup pozemků krajem ve zvláště chráněných územích a dalších přírodně cenných pozemků za účelem zajištění ochrannářského managementu a zadržení vody v krajině (budování zelené infrastruktury).
4. Absence akutních krizových lůžek pro náhlé nepříznivé situace.
5. Pokračování v podpoře vlastníků lesa jak při obnově a následné péči o les, tak při kompenzaci újm, která plyne ze špatného

zpeněžení dřeva, dále vhodné nastavení finanční podpory pro vlastníky lesů pro správné a udržitelné hospodaření v lesích s ohledem na budoucnost a na klimatickou změnu a řádné plnění mimoprodukčních funkcí lesa.

6. Zvýšení atraktivity prostředí v regionu jako místa pro kvalitní život a práci s cílem akvizice nových kvalifikovaných lidských zdrojů.
7. Zkvalitňování vysokorychlostního připojení k internetu (budování optického vedení min. 100 MB/s, bílá a šedá místa, legislativní problémy s pokládáním optiky do výkopů společně s dalším vedením, právní pomoc ze strany kraje).
8. Podpora projektů, které budou zaměřené na metodickou podporu učitelů, na síťování škol a sdílení dobré praxe (např. návštěvy „ukázkových škol“), na zkvalitňování výuky (alternativy k současnému vyučovacímu procesu, mentoring, formativní hodnocení...), včetně zvýšení podpory učitelů ze strany zřizovatelů.
9. Propojování a rozšiřování spolupráce firem a ostatních subjektů v oblasti výzkumu, vývoje a inovací a zlepšení informovanosti o možnostech podpory v této oblasti.
10. Podpora prevence obezity v populaci jako rizikového faktoru řady onemocnění.

V rámci veřejné ankety bylo nabídnuto k posouzení i téma osvěty očkovaní v populaci a proočkovanosti obyvatel nejen proti COVID-19, ale také proti dalším onemocněním. Z výsledků vyplývá, že informací má veřejnost pravděpodobně dostatek. Vedení kraje bude i přesto v komunikaci tématu očkovaní pokračovat a bude i nadále hledat další cesty, jak očkovaní k veřejnosti přiblížit. Během srpna (tedy v době před vydáním tohoto periodika) by mělo mít vedení Kraje Vysočina k dispozici dostatek údajů k zásadnímu rozhodnutí týkajícímu se spuštění mobilního očkovaní ve vybraných částech regionu. Za

tímto účelem byla navázána spolupráce s neziskovou organizací Podané ruce, která má s očkováním formou výjezdů do konkrétních obcí zkušenosti už v jiných krajích. Informace o případném spuštění mobilního očkování (bez nutnosti registrace) zveřejní Kraj Vysočina do konce srpna. Konkrétní zastávky a harmonogram návštěvy očkovacího týmu ve vybraných obcích bude znám s dostatečným předstihem, informace o termínech a časech budou domluveny se starosty a starostkami. Osobně mobilním očkovacím týmům velice fandím a věřím, že se nám touto cestou podaří přiblížit očkování další skupině našich spoluobčanů.

A ještě telegraficky několik informací ke KOTLÍKOVÝM DOTACÍM. Už v září plánuje Kraj Vysočina vyhlásit dodatečnou výzvu kotlíkových dotací, v rámci níž rozdělí ještě 24 milionů korun, které by měly vystačit na výměnu minimálně 220 starých nevyhovujících kotlů. Další zájemci si tak budou moci vyměnit starý kotel na tuhá paliva za tepelné čerpadlo, kotel na biomasu s ručním či automatickým přikládáním nebo za plynový kondenzační kotel. Peníze na další výměny kotlů získal Kraj Vysočina od Ministerstva životního prostředí

nad rámec původně přidělených peněz. Oproti předchozím kolům kotlíkových dotací půjde opravdu o rozdělení relativně nízké částky. Podmínky pro poskytování dotací, které budou známy v září, by se neměly v zásadních rysech lišit od současných podmínek v rámci 3. kola kotlíkových dotací. O čem však ještě nyní v polovině srpna není rozhodnuto, je způsob podání žádosti. S ohledem na nízkou alokaci je pravděpodobné, že příjem žádostí bude probíhat pouze elektronicky. Na přípravu žádosti budou mít žadatelé dostatek času, protože příjem žádostí bude pravděpodobně zahájen až v průběhu letošního října. Pro více informací prosím sledujte krajské tiskoviny nebo internetové stránky www.kr-vysocina.cz. Pokračování kotlíkových dotací se plánuje i v následujících letech, výrazně se však změní podmínky. Kraje by podle pokynů Ministerstva životního prostředí měly v budoucnu rozdělovat peníze na výměnu nevyhovujících kotlů na pevná paliva pouze nízkopříjmovým domácnostem. Ostatní žadatelé budou moci získat dotaci prostřednictvím programu Nová zelená úsporám, který administruje Státní fond životního prostředí.

*Vítězslav Schrek,
hejtmán Kraje Vysočina*

ZÁŘÍ 2021

středa 1.9. 20:00

o **VEČÍREK**

Hrají: Jiří Langmajer, Tatiana Dyková, Karel Roden, Marek Tadič, Matěj Dadák, Marián Čekovský, Nela Boudová, Miroslav Vladyka, Petr Kolečko. Režie: Michal Suchánek.

Vstupné: 130,- Kč • Komédie • 90 minut • ČR • Falcon

čtvrtek 2.9. 20:00 2D • sobota 4.9. 20:00 3D • neděle 5.9. 20:00 2D

o **SHANG-CHI A LEGENDA O DESETI PRSTENECH** 2D a 3D

Hlavním hrdinou je superhrdina čínského původu Schang-Chi, který je konfrontován se svojí minulostí, když je zapleten do sítě tajemné organizace Deset prstenů. Jedná se o druhý film ze čtvrté fáze MCU. Ve filmu uvidíme skutečného záporáka Mandarin.

Hrají: Simu Liu, Awkwafina, Tony Leung, Fala Chen, Florian Munteanu, Ronny Chieng, Michelle Yeoh, Meng'er Zhang. Režie: Destin Daniel Cretton.

Vstupné: 130,- Kč 2D, 150,- Kč 3D • Fantasy • 100 minut • USA • Dabing • Falcon

úterý 7.9. 17:00

o **KRÁLÍČEK PETR BERE DO ZAJEČÍCH** * PRO CELOU RODINU

Ve filmu Králíček Petr bere do zaječích se vrací roztomilý a všemi oblíbený králíčí lump Petr. Bea, Thomas a králíci jsou teď něco jako rodina. Ale ať se Petr snaží sebevíc, stále má reputaci nenapravitelného rošťáka. A tak králíček Petr vezme do zaječích do světa, kde mu jeho lumpárny nikdo nevyčítá. Když se však jeho rodina rozhodne dát všechno na sázku, aby ho ve světě našla, musí se Petr rozhodnout, jaký králíček chce vlastně být. Režie: Will Gluck.

Vstupné: 110,- Kč • Rodinný film • 94 minut • USA • Dabing • Falcon

úterý 7.9. 20:00 • středa 8.9. 20:00

⑫ **SHOKY & MORTHY: POSLEDNÍ VELKÁ AKCE**

Shoky a Morthy jsou kamarádi od školních let a zároveň youtuberi s nasláplou kariérou. Morthyho však už jejich dětské pranky přestávají bavit, také díky vlivu jeho přítelkyně, ambiciózní influencerky Sáry. Když poslední video kluků sklídí na sítích vlnu kritiky, jejich kanál přestane vydělávat a vyslouží si za něj veřejně prospěšné práce, vypadá to na jejich definitivní rozchod. Jedinou šancí, jak si napravit youtuberskou pověst, je společný plán na „poslední velkou akci“. Shoky, Morthy, Sára, sverázná lovkyně duchů Lucie a prodejce vysavačů (a neúspěšný youtuber) Radomil se vydávají po dálnici D1 na divokou jízdu vstříc objasnění záhady Devíti křížů.

Hrají: Jakub Štáfek, Štěpán Kozub, Andrea Daňková, Tomáš Magnusek, Martina Babišová. Režie: Andy Fehu

Vstupné: 120,- Kč • Komédie • 100 minut • ČR • Falcon

čtvrtek 9.9. 20:00 • sobota 11.9. 20:00

o **CESTA DOMŮ**

Cesta domů vede tam, odkud jsme vzešli. Nejen ve smyslu fyzickém, ale i duchovním. Je to cesta do našeho rodiště, cesta k našim zdrojům, k lesům, stráním a polím. Cesta k čiré vodě, k divokému ohni, k větru bez zplodin, k zemi bez chemie. Hrdinové našeho příběhu, každý svým způsobem, hledají ztracenou harmonii se zvířaty, s rostlinami a hlavně se sebou samými.

Hrají: Tomáš Vorel jr., Lucie Štefllová, Eva Holubová, Bolek Polívka, Tomáš Hanák, Barbora Nimcová, Vojtěch Vovesný, Milan Šteindler, Tomáš Vorel.

Režie: Tomáš Vorel.

Vstupné: 120,- Kč • Lyrická komedie • 92 min • ČR • Bontonfilm

neděle 12.9. 20:00

⑫ **PRVOK, ŠAMPÓN, TEČKA A KAREL**

V příběhu Prvoka, Šampóna, Tečky a Karla si čtyři kamarádi ve středním věku přiznají, že nejjí tak, jak si představovali. A rozhodnou se vyřešit svou krizi provokativní hrou s téměř nesplnitelnými úkoly. Jak čtyřlístník zjistí, jestli je opravdovej chlap? Jak zabrání korozi svých ideálů, rozplnutí snů a scvrkávání varlat? Prvok, Šampón, Tečka a Karel se pokusí najít v sobě odvahu udělat pořádnou kravinu jako zamlada. Nebo aspoň odvahu za všech okolností říkat to, co si opravdu myslí. Kdo splní úkol, není sráček...

Hrají: Martin Pechlát, David Švehlík, Hynek Čermák, Martin Hofmann, Daniela Kolářová, Kristýna Boková, Jana Kolesárová, Petra Polníšová, Barbora Poláková,... Režie: Patrik Hartl.

Vstupné: 130,- Kč • Komédie • 118 min. • ČR • Bontonfilm

úterý 14.9. 20:00

+ **VYŠEHRAD: SERYJÁL**

Víme, že už se nemůžeme dočkat filmu, a tak vám přinášíme malý dárek, abychom vám čekání zkrátili! Tvůrci projektu Vyšehrad si váží všech fanoušků původního onlinového seriálu, a tak se rozhodli jim zkrátit čas při čekání na jeho filmové pokračování. Letos v létě proto přicházejí s unikátním projektem, v němž spojili všechny epizody původního internetového seriálu a přidali nové scény z připravovaného filmu jako malou ochutnávku. Tím v atmosféře letních kin i znovuotevřených běžných kin navnadí své diváky na další pokračování příběhu kultovního Laviho. Režie: Jakub Štáfek, Martin Kopp.

Vstupné: 100,- Kč • Komédie • 83 minut • ČR • Bioscop

POZVÁNKA DO KINA

středa 15.9. 9:30

o **ŠTĚSTÍ JE KRÁSNÁ VĚC**

* FILM PRO SENIORY

Výhra balíku peněz v loterii člověku rozhodně změní život. Otázka je, jak...

Farářem požehnaný loterijní tiket a pohádková výhra 176 milionů korun otevírá ěndovi a Janě dveře do velkého světa neomezených možností. Ale také ke spoustě nových kamarádů, kteří by si z výhry rádi ukrojili pořádný kus. A i když se to některým podaří a vztah téhle dvojice to nabourá, přece jen na konci zjistí, že největší výhrou v životě je láska...

Hrají: Petra Hřebíčková, Karel Zima, Jan Dolanský, Marek Tačlik, Ondřej Pavelka, Jiří Ployhar, Zdeněk Godla, Tomáš Jeřábek, Eva Leinweberová, Petr Vaněk, Markéta Hruběšová, Leoš Noha, David Novotný, Pavel Slabý, Petr Kotvald, Martin Písařík, Lukáš Příkazský, Jaroslava Pokorná, Aleš Kaizner a další. Režie: Jiří Diarmaid Novák.

Vstupné: 60,- Kč • komedie • 100min • ČR • Bioscop

středa 15.9. 20:00

⑫ **MUŽ SE ZAJEČÍMA UŠIMA**

Josef je spisovatel, který jednoho dne získá nečekanou schopnost – mimořádný sluch v podobě zajecích uší. Ten mu umožní ve výborně slyšet nejenom hlasy dalších lidí, ale především jejich myšlenky... Sřet cizích a vlastních představ o sobě samém otevře Josefovi oči.

Hrají: Miroslav Krobot, Oldřich Kaiser, Táňa Pauhofová, Alexandra Borbély, Zuzana Mauréry, Zuzana Kronerová, Réka Derzi, Vladimír Obšil, Tomáš Turek, Eva Bándor, Jana Olhová, Dušan Trančík, Roman Polák, Juraj Johanides, Martin Šulík, Martin Štrba, František Lipták a další. Režie: Martin Šulík.

Vstupné: 110,- Kč • Tragikomédie • 104 minut • ČR • Bioscop

čtvrtek 16.9. 20:00 • sobota 18.9. 20:00 • neděle 19.9. 20:00

⑫ **PRVOK, ŠAMPÓN, TEČKA A KAREL**

Hrají: Martin Pechlát, David Švehlík, Hynek Čermák, Martin Hofmann, Daniela Kolářová, Kristýna Boková, Jana Kolesárová, Petra Polníšová, Barbora Poláková,... Režie: Patrik Hartl.

Vstupné: 130,- Kč • Komedie • 118 minut • ČR • Bontonfilm

středa 22.9. 20:00

o **DENÍČEK MODERNÍHO FOTRA**

Někdy vás život náhodně dostane do situace, kterou nečekáte, ale musíte se s ní vyrovnat jako chlap!

Hrají: Jiří Mádln, Tereza Ramba, Lukáš Hejlík, Pavla Tomicová, Ondřej Malý, Lucie Benešová, Roman Zach, Ivan Lupták, Lucie Polišínská, Andrea Hoffmannová, Robert Jaškóv, Lenka Haluzová, Jakub Volák. Režie: Jan Haluza.

Vstupné: 130,- Kč • Komedie • 101 minut • ČR • CinemArt

čtvrtek 23.9. 20:00 • sobota 25.9. 20:00 • neděle 26.9. 20:00

o **ZBOŽŇOVANÝ**

Uznávaný a všemi oblíbený pediatr Zdeněk jde do důchodu. Celý život byl vyhlášeným lékařem nemocnice a nyní se těší na zasloužený odpočinek. Jenže Zdeněk má jedno velké tajemství. Už téměř 40 let udržuje milenecký poměr. Na Zdeňka tak čekají pěkně horké chvílky a rozhodně ne bezstarostná pohoda, kterou si plánoval...

Hrají: Jiří Bartoška, Zuzana Kronerová, Ivana Chýlková, Petra Hřebíčková, Jiří Langmajer, Štěpán Kozub, Martina Cyzová, Tatjana Medvecká, Lukáš Melník, Kryštof Michal. Režie: Petr Kolečko.

Vstupné: 130,- Kč • Komedie • 95 minut • ČR • Bioscop

středa 29.9. 20:00 • čtvrtek 30.9. 20:00

⑫ **MATKY**

Čtyři nejlepší kamarádky jsou elegantní, sebevědomé, chytré, užívají si, a probírají spolu chlapy, vztahy a sex. K tomu se ale taky starají o děti, nebo je právě porodily, případně jsou těhotné.

Hrají: Hana Vagnerová, Petra Hřebíčková, Sandra Nováková, Gabriela Marcinková, Jakub Prachař, Jiří Langmajer, Štěpán Benoni, Vladimír Polívka, Václav Neuzil ml., Alena Mihulová, Ondřej Pavelka, Zuzana Mauréry, Viktor Preiss, Anna Polívková, Jan Dolanský. Režie: Vojtěch Moravec.

Vstupné: 120,- Kč • Komedie • 95 min. • ČR • do 12 let nevhodné • Bontonfilm

PRODEJ A PŘEDPRODEJ 60 minut před každým filmovým představením. REZERVACE vstupenek na následující filmové dny. TEL. 56553 2067 – pokladna kina. ON-LINE REZERVACE www.infohumpolec.cz • FILM OZNAČENÝ „+“ do 15 let nepřístupný, „Ⓜ“ do 12 let nevhodné, „o“ přístupný. • FILMY V DIGITÁLNÍ PODOBĚ ve vysokém rozlišení DCL • ZVUK Dolby Surround 7.1 a 5.1 podpořený BAFFLE WALL pro dokonalejší efekt. • 3D BRÝLE za 20 Kč zakoupíte v pokladně kina. TĚŠÍME SE NA VAŠÍ NAVŠTĚVU. Vaše kino.

Z RODINNÉ A SPOLEČENSKÉ KRONIKY

BLAHOPŘÁNÍ

V sobotu 7. srpna 2021 oslavil, i když kvůli covidu trochu opožděně, 60. narozeniny dlouholetý a stále aktivní člen Vysočiny Petrovice pan Ladislav Přihonský z Petrovic. Při této příležitosti mu přišli poblahopřát zástupci Vysočiny s malým dárkem a přáním pevného zdraví, hodně štěstí a životního elánu do dalších mnoha let.

Josef Bloudek, předseda Vysočiny

VZPOMÍNÁME

*Tolik si život miloval
a chtěl si s námi být,
osud byl ale krutý
a nenechal Tě žít.
Utichlo srdce, zůstal jen žal,
ten kdo Tě miloval
vzpomíná dál.*

Dne 16. září tomu bude 9 let, kdy nás opustil náš drahý manžel, tatínek, dědeček a pradědeček pan Miloš Karásek z Plačkova.

S láskou stále vzpomínají manželka a synové Miloš a Luboš s rodinami.

ÚMRTÍ

Vlasta Kubíková z Horních Rápotic	15.9.1954	† 22.7.2021
Roman Puš z Humpolce	1.7.1968	† 21.7.2021
Marie Rothová z Humpolce	6.5.1916	† 4.8.2021

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

NOVÁ ŠKODA FABIA a OCTAVIA
nyňí s cenovou vřhovou 80.000,- Kř

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

Humpolec, tel.: 565 502 411
Pelřřimov, tel.: 565 333 671
Havlřřkřv Brod, tel.: 569 408 011
prodej@auto-racek.cz

AUTO RACEK®
www.auto-racek.cz